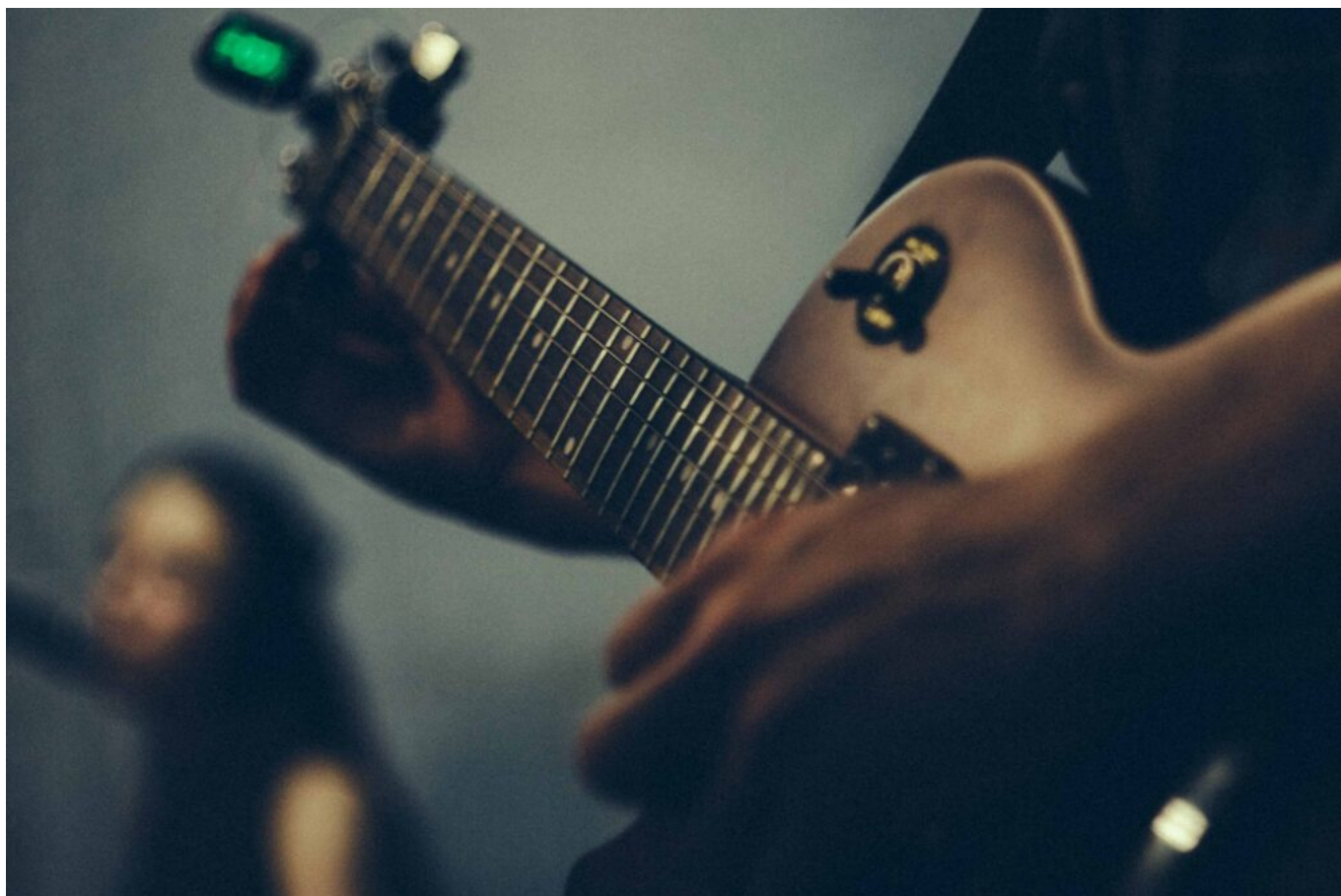

Música i ciutats: de Harlem al Raval

Nando Cruz

Les cançons més escoltades i també aquelles que no aconsegueixen arribar al gran públic poden ser uns miralls excepcionals de la nostra societat. En aquestes cançons hi trobem petjades del nostre racisme i classisme i, també, informació sobre què significa viure en una gran ciutat en aquests temps.

Stormzy

Aquest cantant de *grime* ha guanyat el prestigiós BRIT Award al millor artista de l'any. Un guardó que ens recorda que Anglaterra ens porta molt avantatge incorporant aportacions dels migrants a la seva cultura. Stormzy, [sobrenom de Michael Ebenazer Kwadjo Omari Owuo Jr.](#), és un jove de família ghanesa nascut al barri londinenc de Croydon. Igual que el belga [Damsó](#), nascut a Kinshasa, o el francosenegalès [MHD](#), ha arribat als primers llocs de vendes. Quants anys hauran de passar perquè un jove de pares equatorians criat a Nou Barris triomfi i sigui reconegut amb orgull per la nostra societat?

'Desahucio', de Fernando Caro

El *flamenquito* és un dels gèneres més menyspreats pels defensors de la bona música a Espanya. I justament en aquest gènere trobem una de les lletres més esfereïdores que s'han escrit mai sobre els desnonaments, maleït pa de cada dia a les ciutats. "A ver cómo le cuento yo a mis hijas / que guarden sus muñecas en una caja / y que esta noche duermen con su abuela. / A ver cómo les explico esta jugada", canta l'andalús [Fernando Caro](#). [Juanma Luque](#), un membre de la PAH del Bages que es

guanya la vida tocant la guitarra al metro, la canta cada matí pels vagons de la línia 1.

Somadamantina

Ningú no ha trobat la manera de justificar un terme tan absurd com el de músiques urbanes; però, si un gènere ha irromput amb força a les ciutats en els darrers anys, aquest ha estat el *trap*. I, de la mateixa manera que [Lorna](#) va ser pionera en el *reggaeton*, el quilòmetre zero del *trap* d'aquí també té nom de dona. Nascuda a Madrid i crescuda a Internet, vam veure [Somadamantina](#) passejant pel Port Olímpic al videoclip de "Femme fatale". La seva dicció narcòtica genera tanta fascinació com rebuig. Són altres temps, altres codis, altres extraccions socials, altres objectius.

'Cerveza-beer', de Las Ruinas

Només és popular en l'entorn *indie*, però mereixeria sonar a la coberta de tots els creuers que arriben a Barcelona i fer-se famosa arreu del món com en el seu moment ho va ser l'olímpica "[All my loving](#)", de Los Manolos. Això sí, la imatge que projecta de Barcelona és una altra. "Cerveza-beer" és una postal en moviment d'aquest Raval assetjat pel turisme de borratxera. El seu autor, [Edu Chirinos](#), va arribar del Perú el 2002 i ben aviat va intuir en què s'estava convertint el centre de la capital catalana. El títol de la cançó, és clar, l'hi va regalar un *llauner*.

'Across 110th Street', de Bobby Womack

El carrer 110 és la frontera entre l'Upper West Side i Harlem. En qualsevol gran ciutat podem localitzar aquell carrer que delimita el gueto, però poques ciutats tenen una cançó tan sumptuosa i empàtica amb els qui no tenen res i han de fer de tot per sobreviure. "Harlem és la capital de tots els guetos", proclamava [Bobby Womack](#) el 1973 en la cançó que retrata la vida en aquest barri de Nova York. "Intentar escapar-se del gueto és una lluita diària", hi afegeix, mentre descriu el dia a dia dels seus habitants sense fer apologia de la delinqüència. Una obra mestra del *soul*.